

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL D. P. 2017-10-16 SKUNDO**

2017 m. lapkričio 30 d. Nr. S-244 (7-227/2017)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:
komisijos pirmininkės
komisijos narių

Editos Galiauskaitės
Martyno Endrijaičio
Rasos Stravinskaitės – pranešėja
Andriaus Veniaus
Linos Vosylienės

sekretoriaujant
dalyvaujant mokesčių administratoriaus atstovei
mokesčių mokėtojai nedalyvaujant

Ramutei Matkevičienei
Z. B.

2017 m. lapkričio 21 d. posėdyje išnagrinėjusi D. P. (toliau – Pareiškėja) 2017-10-16 skundą dėl Muitinės departamento prie Finansų ministerijos (toliau – Muitinės departamentas, centrinis mokesčių administratorius) 2017-09-29 sprendimo Nr. 1A-236,
n u s t a t ė:

Muitinės departamentas 2017-09-29 sprendimu Nr. 1A-236 nusprendė atleisti Pareiškėją nuo Kauno teritorinės muitinės 2017-08-07 sprendimu Nr. 7PM190439 „Dėl mokestinės prievolės muitinėje apskaičiavimo“ apskaičiuotų 39,00 Eur delspinigių (31,00 Eur akcizo delspinigių ir 8 Eur PVM delspinigių) sumokėjimo, likusioje dalyje (dėl 74,00 Eur akcizo ir 20,00 Eur PVM sumokėjimo) patvirtino Kauno teritorinės muitinės 2017-08-07 sprendimą Nr. 7PM190439.

Sprendime nurodyta, kad Kauno teritorinė muitinė 2017-08-07 sprendimu Nr. 7PM190439, vadovaudamasi 2013 m. spalio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas (toliau – Sąjungos muitinės kodeksas) 101 straipsniu bei 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą (toliau – Bendrijos muitinės kodeksas), 202 straipsnio 1 dalies a punktu, 2 ir 3 dalimi, apskaičiuo ir įpareigojo Pareiškėją sumokėti 133,00 Eur importo mokestinę prievolę muitinei, t. y. 74,00 Eur akcizą, 20,00 Eur PVM, 31,00 Eur akcizo delspinigių ir 8,00 Eur PVM delspinigių, remdamasi Šiaulių apylinkės teismo 2013-12-09 nutarimu administracinio teisės pažeidimo byloje Nr. A2.8-4483-409/2013.

Pažymėta, kad Pareiškėja Šiaulių apylinkės teismo 2013-12-09 nutarimu administracinio teisės pažeidimo byloje A2.84483-409/2013 buvo nubausta už tai, kad 2013 m. spalio 23 d. savo namuose adresu: (duomenys neskelbtini), pažeisdama akcizais apmokestinamų prekių realizavimo ir laikymo tvarką (Lietuvos Respublikos ūkio ministro 2004 m. gegužės 26 d.

įsakymu Nr. 4-200 patvirtintų Fiziniams asmenims taikomų alkoholio produktų ir tabako gaminių gabenimo ir laikymo Lietuvos Respublikos teritorijoje taisyklių reikalavimus), nepažįstamam vyrui pardavė pakelį cigarečių „Premjer“, o taip pat laikė 7 pakelius cigarečių „Premjer“, 6 pakelius „7 Fest“, 9 pakelius „Minsk capital“, 11 pakelių „5 Minsk superslims“ ir 17 pakelių „NZ Gold“, iš viso laikė 50 pakelių cigarečių su baltarusiškais banderolėmis, neturėdama prekių įsigijimo ir importo mokesčių sumokėjimą įrodančių dokumentų. Šiaulių apylinkės teismas minėtu 2013-12-09 nutarimu, vadovaudamasis Administracinių teisės pažeidimų kodekso 163² str. 1 ir 2 dalimis, 224 straipsniu ir 287 str. 1 dalies 1 punktu, Pareiškėjai paskyrė 100 Eur baudą su minėtų cigarečių konfiskavimu. Atsižvelgusi ir įvertinusi administracinio teisės pažeidimo byloje nustatytas aplinkybes, Kauno teritorinė muitinė pripažino Pareiškėją skolininke muitinei ir vadovaudamasi Bendrijos muitinės kodekso 202 str. 3 dalies trečia įtrauka, nustatančia, kad skolininkais laikomi bet kurie asmenys, įsigiję arba laikę atitinkamas prekes ir jų įsigijimo arba gavimo metu žinoję arba, yra pagrindo manyti, turėję žinoti, kad prekės buvo įvežtos neteisėtai, apskaičiavo mokestinę prievolę.

Akcentuota, jog pagal Bendrijos muitinės kodekso 4 str. 12 punktą skolininku muitinei laikomas bet kuris asmuo, privalantis sumokėti skolą muitinei. Skola muitinei yra suprantama kaip asmens prievolė sumokėti pagal galiojančias Europos Sąjungos nuostatas atitinkamoms prekėms taikomų importo muitų (importo skola muitinei) sumą (Bendrijos muitinės kodekso 4 str. 9 punktas). Importo skola muitinei atsiranda neteisėtai įvežant į Bendrijos muitų teritoriją importo muitais apmokestinamas prekes (Bendrijos muitinės kodekso 202 str. 1 dalies a punktas). Neteisėtu įvežimu laikomas bet koks prekių įvežimas pažeidžiant Bendrijos muitinės kodekso 38–41 straipsnių ir 177 str. antrosios įtraukos nuostatas. Pastebėta, jog Europos Sąjungos Teisingumo Teismas (toliau – ESTT), aiškindamas minėtą normą, yra pažymėjęs, kad prekių importas yra neteisėtas įvežimas, jeigu nesilaikoma Bendrijos muitinės kodekse numatytų etapų. Pirma, pagal šio kodekso 38 straipsnio 1 dalį į Bendrijos muitų teritoriją įvežtos prekės turi būti nedelsiant pristatytos į nustatytą muitinės įstaigą arba į laisvąją zoną. Antra, pagal šio kodekso 40 straipsnį į muitinės įstaigą pristatytos prekės turi būti pateiktos muitinei (2005 m. kovo 3 d. sprendimo byloje Nr. C-195/03, 26 ir 27 punktai). Muitinės departamentas konstatavo, jog nenustačius, kad iš Pareiškėjos konfiskuotos cigaretės buvo pristatytos į muitinės įstaigą ir pateiktos, t. y. deklaruotos, muitinei, jos pagrįstai pripažintos neteisėtai įvežtomis – importuotomis pagal Bendrijos muitinės kodekso 202 straipsnį.

Taip pat akcentuotas Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) 2011-11-18 nutartyje adm. byloje Nr. A-143-2619/2011 išdėstytas Bendrijos muitinės kodekso 202 str. 3 dalies trečios įtraukos išaiškinimas, jog joje nustatytos dvi kumuliatyvios sąlygos asmenį pripažinti skolininku: pirma, šie asmenys turi būti įsigiję arba laikę neteisėtai į Bendrijos muitų teritoriją įvežtas prekes ir, antra, šių prekių įsigijimo arba gavimo metu jie žinojo arba yra protingas pagrindas manyti, kad turėjo žinoti, jog prekės buvo įvežtos neteisėtai. Netenkinant bent vienos iš šių sąlygų, asmuo negali būti pripažįstamas privalančiu mokėti importo skolą muitinei (importo muitus) minėtos nuostatos pagrindu.

Pastebėta, jog byloje nėra ginčo, kad Pareiškėja įsigijo ir laikė ginčo prekes, todėl konstatuota, jog anksčiau paminėta pirmoji sąlyga yra tenkinta.

Vertindamas, ar buvo tenkinta antroji sąlyga, Muitinės departamentas, vadovaudamasis ESTT praktika (2004 m. rugsėjo 23 d. sprendimo byloje Nr. C-414/02, 27 ir 28 punktai; 2005 m. kovo 3 d. sprendimo byloje Nr. C-195/03, 40 punktas), pastebėjo, kad sprendžiant neteisėtai į Bendrijos muitų teritoriją įvežtas prekes įsigijusio ir (arba) laikiusio asmens pripažinimo muitinės skolininku klausimą, Bendrijos muitinės kodekso 202 str. 3 dalies trečia įtrauka nereikalauja įrodyti, kad asmuo tikrai žinojo, jog įsigyja (gauna) neteisėtai į pastarąją teritoriją įvežtas prekes, pakanka nustatyti, kad yra protingas pagrindas manyti, jog asmuo turėjo žinoti, kad įsigijo (gavo) ir (arba) laikė prekes, kurios buvo įvežtos neteisėtai.

Pasak Muitinės departamento, objektyviais duomenimis buvo nustatyta, kad Pareiškėja įsigijo ir laikė 50 pakelių ir pardavė vieną pakelį Baltarusijos Respublikos specialiais (fiskaliniais) ženklais – banderolėmis – paženklintų cigarečių pakelių, t. y. ji įsigijo ir laikė prekes, kurioms Lietuvos Respublikos įstatymais ir kitais norminiais teisės aktais buvo nustatyti

specialūs jų (prekių) išleidimo į laisvą apyvartą reikalavimai, taip pat – pareiga Lietuvoje skirtą parduoti apdorotą tabaką paženklinėti nacionalinėmis banderolėmis (Akcizų įstatymo 32 straipsnis). Visiems žinoma ir neįrodinėtina aplinkybė laikomas faktas, jog Lietuvos rinkoje greta teisėtai į laisvą apyvartą išleistų tam tikru mastu cirkuliuoja ir neteisėtai išleisti (įvežti) apdoroto tabako gaminiai, o ženklėjimas specialiais ženklais – banderolėmis – yra vienas iš būdų atskirti šias prekes (LVAT 2011-11-18 nutartis adm. byloje Nr. A-143-2619/2011). Iš to, kad ginčo prekės buvo paženklintos Baltarusijos Respublikos specialiaisiais akcizų ženklais (banderolėmis), padaryta išvada, jog Pareiškėja galėjo suprasti ir neabejotinai suprato, kad šios prekės į Bendrijos muitų teritoriją buvo įvežtos iš Baltarusijos, t. y. kad šios prekės buvo neteisėtai importuotos iš trečiosios šalies.

Kadangi Pareiškėja žinojo (ar pagal nustatytas aplinkybes turėjo žinoti), kad įsigijo ir laikė bei bandė parduoti neteisėtai į Bendrijos teritoriją įvežtas ginčo prekes, todėl konstatuota, jog Kauno teritorinės muitinės 2017-08-07 sprendimu Nr. 7PM190439 Pareiškėja pagrįstai buvo pripažinta skolininke muitinei pagal Bendrijos muitinės kodekso 202 str. 3 dalies trečią įtrauką ir jai apskaičiuoti importo mokesčiai. Pabrėžta, jog galiojantys teisės aktai nesuteikia teisės mokesčių administratoriui ir ikiteisminei mokestinį ginčą nagrinėjančiai institucijai – Muitinės departamentui, neskaičiuoti mokesčių mokėtojui mokestinės prievolės valstybei ar atleisti nuo jos, todėl netenkino Pareiškėjos prašymo atleisti ją nuo Kauno teritorinės muitinės sprendimu apskaičiuotų PVM ir akcizo mokesčių.

Pastebėta, jog Kauno teritorinės muitinės sprendime nurodytos neteisėtai įvežtų prekių muitinės vertės ir nuo jos apskaičiuotų importo mokesčių dydžio Pareiškėja neginčijo, todėl Muitinės departamentas dėl jo nepasisakė.

Atsakydamas į Pareiškėjos klausimą, kodėl Šiaulių apylinkės teisme išnagrinėjus administracinio teisės pažeidimo bylą ir priėmus nutarimą 2013 m. gruodžio 9 d., Kauno teritorinė muitinė, remdamasi šiuo nutarimu, mokestinę prievolę apskaičiavo tik 2017 m. rugpjūčio 7 d. sprendimu (praėjus beveik keturiems metams), Muitinės departamentas pažymėjo, kad tyrimą minėtoje administracinio teisės pažeidimo byloje atliko ne muitinė, o Šiaulių apylinkės vyriausiasis policijos komisariatas, kuris, įsiteisėjęs teismo nutarimui, medžiagą importo mokestinės prievolės įregistravimui perdavė muitinei. Remdamasis Europos Sąjungos muitinės kodekso 101 str. 1 dalimi (nustatančia, kad mokėtiną importo ar eksporto maito sumą tuoju pat, kai gauna būtiną informaciją, apskaičiuoja muitinės įstaiga, kurios kompetencijai priklauso vietos, kurioje atsirado arba pagal 87 straipsnį laikoma atsiradusia skola muitinei, priežiūra) ir Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 68 str. 1 dalimi, Muitinės departamentas konstatavo, jog Kauno teritorinė muitinė skundžiamu sprendimu mokestinę prievolę Pareiškėjai apskaičiavo, nepažeisdama minėtų teisės aktų nuostatų.

Atsižvelgdamas į Pareiškėjos prašymą atleisti ją nuo apskaičiuotų 39,00 Eur delspinigių, vadovaudamasis MAĮ 100 str. 1 dalies 3 punktu ir 2 dalimi, įvertinęs Pareiškėjos 2017 m. rugsėjo 22 d. raštu pateiktus dokumentus: neįgaliojo pažymėjimo kopiją, pažymą apie asmens priskaičiuotas pajamas ir kt., Muitinės departamentas konstatavo, jog Pareiškėjos ekonominė (socialinė) padėtis yra sunki, todėl išieškojus minėtu Kauno teritorinės muitinės sprendimu priskaičiuotus 31,00 Eur akcizo delspinigius ir 8 Eur PVM delspinigius jos ekonominė padėtis dar pasunkėtų, todėl atleido Pareiškėją nuo šių delspinigių sumokėjimo.

Pareiškėja skundžia Muitinės departamento sprendimo nurodymą sumokėti 74,00 Eur akcizą ir 20,00 Eur PVM, prašydama atleisti ją nuo mokestinės prievolės, atsižvelgiant į jos sunkią ekonominę padėtį, turimą neįgalumą, į tai, kad gauna labai mažas pajamas pragyventi (163,00 Eur per mėnesį), iš kurių turi dar įsigyti gyvybiškai svarbių medikamentų, į tai, kad prasidėjo šildymo sezonas, todėl neturės iš ko sumokėti.

Pareiškėja Komisijai 2017-11-20 papildomai pateiktame 2017-11-17 prašyme prašo, jeigu bus nuspręsta 94 Eur mokestinę prievolę jai patvirtinti, leisti 94 Eur sumokėti dalimis.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija) konstatuoja, kad Pareiškėjos skundas atmetinas, Muitinės departamento sprendimas tvirtintinas.

Ginčas byloje kilo dėl Muitinės departamento 2017-09-28 sprendimo Nr. 1A-236, kuriuo buvo patvirtinta Pareiškėjos mokestinė prievolė (74,00 Eur akcizas ir 20,00 Eur PVM) muitinei, konstatavus, jog Pareiškėja buvo įsigijusi arba laikė neteisėtai įvežtas į Bendrijos muitų teritoriją prekes (cigaretės) ir jų įsigijimo arba gavimo metu žinojo arba turėjo žinoti, kad prekės buvo įvežtos neteisėtai. Pareiškėja prašo Komisijos atleisti ją nuo apskaičiuotų akcizo ir pridėtinės vertės mokesčių mokėjimo, esant sunkiai ekonominei (socialinei) padėčiai, nenurodydama motyvų dėl mokestinės prievolės pagrįstumo.

Byloje nustatyta, jog įsiteisėjusiu Šiaulių apylinkės teismo 2013 m. gruodžio 9 d. nutarimu administracinėje byloje Nr. A2.84483-409/2013 Pareiškėja buvo nubausta už pažeidimą, numatytą Lietuvos Respublikos administracinių teisės pažeidimų kodekso 163² straipsnio 1 ir 2 dalyse, nustačius tai, kad 2013 m. spalio 23 d. apie 19.00 val. savo namuose adresu: (duomenys neskelbtini), pažeisdama akcizais apmokestinamų prekių realizavimo ir laikymo tvarką (Lietuvos Respublikos ūkio ministro 2004-05-26 įsakymas Nr. 4-200 „Dėl Fiziniams asmenims taikomų alkoholio produktų ir tabako gaminių gabenimo ir laikymo Lietuvos Respublikos teritorijoje taisyklių patvirtinimo“), Pareiškėja nepažįstamam vyrui pardavė pakelį cigarečių „Premjer“, o taip pat laikė 7 pakelius cigarečių „Premjer“, 6 pakelius „7 Fest“, 9 pakelius „Minsk capital“, 11 pakelių „5 Minsk superslims“ ir 17 pakelių „NZ Gold“, iš viso laikė 50 pakelių cigarečių su baltarusiškais banderolėmis. Šiaulių apylinkės teismas minėtu nutarimu konstatavo, jog Pareiškėjos kaltė dėl padarytos akcizais apmokestinamų prekių realizavimo veikos, įrodyta jos pačios visišku prisipažinimu ir kita byloje surinkta medžiaga: tarnybiniu pranešimu, daiktų paėmimo protokolu, D. P. paaiškinimu, A. L. paaiškinimu, administracinio teisės pažeidimo protokolu. Minėtu teismo nutarimu Pareiškėjai buvo paskirta 100 Eur bauda su minėtų cigarečių konfiskavimu.

Iš bylos medžiagos matyti, jog Kauno teritorinė muitinė, remdamasi minėtu Šiaulių apylinkės teismo 2013 m. gruodžio 9 d. nutarimu administracinio teisės pažeidimo byloje, nustačiusi, kad Pareiškėja neturėjo neteisėtai laikytų cigarečių su baltarusiškais banderolėmis įsigijimo dokumentų ir dokumentų, įrodančių importo mokesčių sumokėjimą už į Bendrijos muitų teritoriją neteisėtai įvežtas importo muitais ir mokesčiais apmokestinamas prekes, vadovaudamasi Bendrijos muitinės kodekso 202 straipsnio 3 dalies trečia įtrauka, 2017-08-07 sprendimu Nr. 7PM190439 pripažino Pareiškėją skolininke muitinei ir apskaičiavo mokestinę prievolę. Tai yra Kauno teritorinė muitinė nustatė neteisėtai įvežtų į Bendrijos muitų teritoriją ginčo prekių (cigarečių) muitinę vertę – 45,45 Lt (13,16 Eur) ir jų atžvilgiu, remdamasi Akcizų įstatymo 2 straipsnio 1 dalies 2 punktu, 30 straipsnio 1–3 dalimis, Pridėtinės vertės įstatymo 2 straipsnio 32 dalimi, 3 straipsnio 3 dalimi, 12³ straipsnio 1 dalimi, 15 straipsnio 15 dalimi, 18 straipsniu, 19 straipsnio 2 dalimi, įregistravo Pareiškėjai importo mokesčių skolą muitinei: 74 Eur akcizą, 20 Eur PVM, taip pat apskaičiavo 31,00 Eur akcizo delspinigius ir 8,00 Eur PVM delspinigius. Muitinės departamentas skundžiamu 2017-09-28 sprendimu Nr. 1A-236 patvirtino minėtą Kauno AVMI sprendimą dalyje dėl nurodymo Pareiškėjai sumokėti 74,00 Eur akcizą ir 20,00 Eur PVM bei atleido Pareiškėją nuo apskaičiuotų delspinigių (39,00 Eur) mokėjimo, konstatavęs Pareiškėjos sunkią ekonominę (socialinę) padėtį ir nurodęs, jog galimybės mokesčių mokėtojais neskaičiuoti mokestinės prievolės valstybei ar atleisti ją nuo jos mokėjimo nėra numatyta teisės aktuose.

Komisija, įvertinusi bylos medžiagą, konstatuoja, jog Muitinės departamentas objektyviai ir visapusiškai ištyrė bylos aplinkybes, susijusias su mokestinės prievolės Pareiškėjai nustatymu dėl jos laikytų neteisėtai įvežtų prekių (cigaretėmis), teisingai taikė teisės normas, reglamentuojančias skolos muitinei atsiradimą ir Pareiškėjos apmokestinimą akcizais ir PVM. Kaip minėta, nagrinėjamu atveju apmokestinant Pareiškėją buvo taikytos Bendrijos muitinės kodekso 202 straipsnio 3 dalies trečios įtraukos nuostatos, nustatančios, kad skolininkais muitinei laikomi bet kurie asmenys, įsigiję arba laikę atitinkamas prekes ir jų įsigijimo arba gavimo metu žinoję arba, yra pagrindo manyti, turėję žinoti, kad prekės buvo įvežtos neteisėtai. Byloje neginčytinai nustatyta, kad Pareiškėja buvo įsigijusi ir laikė ginčo prekes – 8 pakelius cigarečių „Premjer“, 6 pakelius „7 Fest“, 9 pakelius „Minsk capital“, 11 pakelių „5 Minsk superslims“ ir 17 pakelių „NZ Gold“ (Šiaulių apylinkės teismo 2013 m.

gruodžio 9 d. nutarimas administracinėje byloje Nr. A2.8-4483-409/2013) ir nepateikė šių prekių įsigijimo dokumentų ar kitų dokumentų, įrodančių importo mokesčių sumokėjimą už į Bendrijos muitų teritoriją įvežamas importo muitais ir mokesčiais apmokestinamas prekes. Be to, iš byloje esančios medžiagos matyti, jog buvo nustatyta, kad ginčo prekės (cigaretės) buvo paženklintos Baltarusijos Respublikos specialiaisiais akcizų ženklais (banderolėmis), t. y. paženklintos ne pagal Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatytą ženklavimo tvarką (Akcizų įstatymo 32 straipsnis) specialiais ženklais – banderolėmis, skirtomis tabako gaminius parduoti Lietuvos Respublikoje. Todėl mokesčių administratoriaus padarytos išvados, kad Pareiškėja galėjo ir turėjo suprasti, jog prekės (cigaretės), kurias ji buvo įsigijusi, laikė ir bandė parduoti, buvo į Bendrijos muitų teritoriją įvežtos iš Baltarusijos neteisėtai, yra pagrįstos. Muitinės departamento išvados dėl Pareiškėjos pripažinimo skolininke muitinei yra tinkamai ir išsamiai motyvuotos, o visos šiam mokestiniam ginčui aktualios aplinkybės ir teisinė argumentacija, susijusi su Pareiškėjos apmokestinimu, yra detalčiai aprašytos skundžiamame Muitinės departamento sprendime (taip pat Kauno teritorinės muitinės sprendime, Komisijos sprendimo nustatomojoje dalyje), todėl Pareiškėjai skunde neginčijant Muitinės departamento sprendimu patvirtintos mokestinės prievolės pagrįstumo, jos aritmetinio apskaičiavimo, Komisija, laikydama, kad nuodugnus viso to kartojimas šiuo atveju būtų perteklinis, pakartotinai jų neanalizuoja bei nedetalizuoja.

Pasisakydama Pareiškėjos skundo prašymo atleisti ją nuo mokestinės prievolės arba išdėstyti jos mokėjimą dėl sunkios Pareiškėjos ekonominės padėties aspektu, Komisija sutinka su Muitinės departamento sprendime išdėstytu vertinimu, jog nagrinėjama ginčui aktualiuose teisės aktuose nėra numatyta galimybė neskaiciuoti mokesčių mokėtojui mokesčių valstybei ar atleisti nuo jų. Be to, Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas bei LVAT savo jurisprudencijoje yra pabrėžę, kad mokesčių surinkimas yra susijęs su viešojo intereso apsauga, nes taip yra gaunama lėšų visos visuomenės poreikiams tenkinti. Mokesčių teisės prasme, subjektas, tiesiogiai ar netiesiogiai prisidedantis prie mokesčių nemokėjimo, elgiasi nesąžiningai, nemokant mokesčių yra pažeidžiamas viešasis interesas. Taip yra pažeidžiami ir mokesčių visuotinio privalomumo, mokesčių mokėtojų lygybės principai, nes mokesčių nemokantys subjektai konkurencine prasme atsiduria geresnėje padėtyje nei juos mokantys (Konstitucinio Teismo 2003 m. lapkričio 17 d. nutarimas, LVAT 2011-09-05 sprendimas adm. byloje Nr. A-556-2258/2011, 2014-02-24 nutartis adm. byloje Nr. A-602-220/2014 ir kt.). Atsižvelgiant į byloje nustatytas aplinkybes, aktualias teisės aktų nuostatas, aukščiau nurodytą teismų praktiką, darytina išvada, kad Muitinės departamento 2017-09-29 sprendimas Nr. 1A-236 yra teisėtas ir pagrįstas, jį naikinti nėra pagrindo, todėl Pareiškėjos skundas atmestinas kaip nepagrįstas.

Atsižvelgdama į Pareiškėjos 2017-11-17 prašymą išdėstyti 94 Eur mokestinę nepriemoką, Komisija pastebi, jog MAĮ trečiajame skirsnyje (81–94 straipsniai) yra įtvirtintos teisės normos, kurios reglamentuoja mokestinių prievolių įvykdymo tvarką ir sąlygas, t. y. jos mokesčių mokėtojui sudaro palankesnes sąlygas įvykdyti savo prievolę – sumokėti mokestinę nepriemoką – sudaro išimtį iš bendrų taisyklių. Komisija išaiškina Pareiškėjai, kad, vadovaujantis MAĮ 88 straipsnio 1 dalimi, mokestinės nepriemokos sumokėjimo terminą Finansų ministro nustatyta tvarka mokesčių administratorius gali atidėti arba išdėstyti. Mokestinės nepriemokos mokėjimas atidedamas arba išdėstomas mokesčių administratoriaus sprendimu. Šio sprendimo pagrindu sudaroma mokesčių mokėtojo ir mokesčių administratoriaus mokestinės paskolos sutartis. Taigi, Pareiškėja turi teisę kreiptis į mokesčių administratorių (šiuo atveju Kauno teritorinę muitinę) su prašymu leisti mokestinę nepriemoką mokėti dalimis ir (arba) jos mokėjimą atidėti.

Taip pat pažymėtina, jog MAĮ 113 straipsnyje nustatyti atvejai, kuriais mokesčių mokėtojo mokestinė nepriemoka gali būti pripažinta beviltiška. Šio straipsnio 1 dalies 3 punkte numatyta, kad netikslinga priverstinai išieškoti nepriemoką, nes sunki fizinio asmens ekonominė (socialinė) padėtis: fiziniam asmeniui reikia valstybės paramos (asmuo yra pensinio amžiaus, neįgalus, asmeniui reikalingas gydymas, medicininė profilaktika ir rehabilitacija, asmuo yra bedarbis, gauna socialinę pašalpa) arba tokia parama jau teikiama. Sunkią minėto asmens ekonominę (socialinę) padėtį liudijančios aplinkybės turi būti patvirtintos kompetentingų institucijų išduotais dokumentais, patvirtinančiais, jog fizinis asmuo yra sulaukęs pensinio amžiaus, yra neįgalusis

(kaip tai apibrėžta Lietuvos Respublikos neįgaliųjų socialinės integracijos įstatymas), jam reikalingas gydymas, medicininė profilaktika ir reabilitacija, asmuo yra bedarbis, gauna socialinę pašalpą. Vien tik asmens priklausymas aukščiau išvardintoms socialinės padėties asmenų grupėms negali būti pagrindu pripažinti jo mokestinę nepriemoką beviltiška. Būtina įvertinti ir tokio asmens ekonominę padėtį, tai yra surinkti duomenis apie asmens ir jo šeimos gaunamas pajamas bei turimą turtą ir nustatyti, ar asmuo (jo šeima) turi pajamų (ar turto), iš kurių Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka, galėtų būti išieškota mokestinė nepriemoka. Jeigu Pareiškėja negali sumokėti papildomai apskaičiuotų akcizų ir PVM dėl minėtame straipsnyje nurodytų aplinkybių, ji turi teisę kreiptis į vietos mokesčių administratorių (Kauno teritorinę muitinę) su prašymu dėl mokestinės nepriemokos pripažinimo beviltiška. Mokesčių mokėtojo mokestinės nepriemokos, kurios atitinka minėto 113 straipsnio 1 dalies 3 punkte nustatytus pagrindus, pripažinimą beviltiška vietos mokesčių administratoriaus (teritorinės muitinės) sprendimu reglamentuoja Muitinės departamento generalinio direktoriaus 2005 m. gegužės 27 d. įsakymas Nr. 1B-376 „Dėl kai kurių teritorinių muitinių sprendimų formų patvirtinimo“.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 str. 4 dalimi, n u s p r e n d ž i a:

Patvirtinti Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2017-09-29 sprendimą Nr. 1A-236.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 str. 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskusti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal MAĮ 159 str. 2 dalį apskusti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkė

Edita Galiauskaitė

Komisijos nariai

Martynas Endrijaitis

Rasa Stravinskaitė

Andrius Venius

Lina Vosyliienė